

Martinus

www.martinus.hu

a Szombathelyi Egyházmegye havilapja

Egyházunk

Nagyboldogasszony napján Mária test szerinti mennybevitelét ünnepeljük ▶ 3. oldal

Tanúságtétel

Diakónusszentelés a Hit Évében egy anya szemével ▶ 4. oldal

Szabadidő

A Szombathelyi Katolikus Egyetemi Lelkészség egyetemista tábora ▶ 12. oldal

VI. ÉVFOLYAM 8. SZÁM – 2013. AUGUSZTUS – ÁRA: 150 FT

E föld a hazánk

Wass Albert írja a *Nagyapám tanítása* című művében: „A megbízható embert még ellensége is tiszteli, mert a megbízható ember a társadalom sziklaköve, amire országot lehet építeni. A többi szemét, amit elfúj a szél.”

Szent István király ünnepén szikláról és szélviharról hallunk a szentmisén. Házat csak szilárd alapra, országot csak becsületes, megbízható emberekre lehet alapozni. Ezt nem csak a házépítéssel foglalkozó kőművesek tudják. Viharokat, árvizeket és más természeti katasztrófákat, valamint válságokat kiálló és a csapások után felgyenesedő nemzetet csak becsületes, megbízható emberekre lehet alapozni. És az ilyen emberek mindig számíthatnak Isten segítségére.

A hazánkat mi, magyarok, úgy szeretjük, mint az édesanyánkat. Szeretjük akkor is, ha úgy érezzük, hogy megloptak bennünket. Akkor is, ha egyesek még a földet is eladták a lábunk alól. Akkor is, ha mindenféle a fizikai és szellemi pusztulás nyomait látjuk. Szeretjük, mert ha néha szűkösen is, de ez a föld adja nekünk a kenyeret, ami a közös családi asztalra kerül. Szeretjük, mert itt akarunk becsületesen megdolgozni a közös családi asztalra kerülő kenyérért. Szeretjük, mert a nehéz esztendő után csak a mi munkánkkal lehet ennek az országnak a felemelkedését biztosítani. Ha nincsenek közös céljaink, és ha nem együtt akarunk dolgozni ezek eléréseért, akkor nincs jövőnk. Mert jövőnk csak közös van. A többit elfújja a szél.

[Horváth István Sándor]

Csendes váltás

Az augusztus a nyári időszaknak egy különleges hónapja. Szinte kívánjuk, hogy ebben a hónapban semmi ne történjen, s annak még a gondolatát is elhessegetjük, hogy a nyár vége egyre inkább közeledik. Szerencsére szép ünnepeket ülhettünk ebben a hónapban: a Boldogságos Szűz Mária mennybevitelét, vagyis Nagyboldogasszony ünnepét, amely hazánkban különlegesen is fontos és parancsolt ünnep. Öt nappal később pedig Szent István királyunkat, hazánk védőszentjét ünnepeljük.

A még javában tartó nyári pihenés és az azt megszakító ünnepek mellett azonban könnyen elmegyünk egy olyan fontos esemény mellett, amely legtöbbször csendben, sőt sokszor a magányban történik meg: egyházmegyénk lelkipásztorai közül jó néhányan új szolgálati helyen kezdik meg munkájukat. Most azonban elsősorban ne a miertre irányítsuk fi-

gyelmünket, hanem a hogyanra. Amikor egy közösség elbúcsúztatja lelkipásztorát, legtöbbször egy kis félelemmel teljes kíváncsisággal várja az új atya érkezését, ahogyan rendszerint félünk az újtól, a változástól, attól, ami nem az eddig megszokott rend szerint zajlik.

De fontos arra is gondolni, hogy az érkező lelkipásztor életében talán még inkább radikális változást jelent az új állomáshely elfoglalása, hiszen ő legtöbbször úgy érkezik meg új plébániájára, hogy szinte senkit sem ismer. A csend és a magány terhet jócskán enyhíthetik a kedves köszöntő szavak és segítő kezek, amelyek az Úr nevében érkező lélekpásztornak szólnak. Ebben a hónapban a figyelem e jelei mellett ne felejtünk el imádkozni is új helyre érkező lelkipásztorainkért, hogy az első perctől kezdve lelkesen és erővelelve végezhessék munkájukat az Úr szőlőskertjében!

[Kürnyek Róbert]

LITURGIA

Az imaórák liturgiája

Az imaórák felépítése II.

A latin (római katolikus) hagyományban a zsolozsmának vannak olyan elemei, amelyek nagyon segítenek megérteni, illetve keresztény imává formálni a zsoltárokat. Ide tartoznak a zsoltárfeliratok és főleg az antifóna. A zsoltárfelirat tulajdonképpen egy cím, ami a zsoltár elé került, és jelzi a zsoltár értelmét és jelentőségét a hívő élete szempontjából.

Valamennyi zsoltárhoz hozzátartozik az ún. antifónája, ami tulajdonképpen egy rövid versor. Az antifónák segítenek megvilágítani a zsoltár irodalmi műfaját, azt személyes imává formálják át, élesebben megvilágítanak olyan jelentős gondolatot, amely esetleg elkerülné a figyelmet. A különböző körülményeknek megfelelően más-más színezetet adnak a zsoltárnak, sőt nagymértékben segítik a zsoltárnak az adott ünnepre utaló értelmezését.

A zsoltározásnál kell még megemlíteni az ó- és újszövetségi énekeket is, sajátos nevükön kantikumokat. Ezek nem a Zsoltárok könyvéből, hanem más szentírási könyvekből valók, és a Reggeli és az Esti dicséretben kerülnek sorra a zsoltározás keretében. A kantikumok között kiemelkedik a három evangéliumi kantikum: a Reggeli dicséretben Zakariás hálaéneke (latinul: Benedictus; Lk 1,68-79), az Esti dicséretben Szűz Mária hálaéneke (Magnificat; Lk 1,46-55), a Befejező imaórában pedig Simeon éneke (Nunc dimittis; Lk 2,29-32).

A zsoltározást – az Olvasmányos imaóra kivételével – rövid szentírási olvasmány követi. A rövid olvasmány az Isten szavának igazi meghirdetése. Követi a nap vagy az időszak vagy az ünnep jellegét, külön nyomatékkal emel ki valamilyen szent szöveget, segít megvilágítani egy-egy magvas mondást, amelyre a Szentírás folyamatos olvasása során talán kevésbé figyelnénk fel.

A rövid olvasmányra válaszként rövid válaszos énekkel vagy párverssel felelünk, ezek nyomán Isten szava, mint valami felkiáltás, mélyebbre hatol be az olvasó vagy a hallgató lelkébe.

[Ipcs Bence]

PÉLDAKÉPEK

Szent Mónika

Szent Mónikát nagyon gyakran fiával, Szent Ágostonnal együtt emlegetik, mert kettejük élete oly szorosan összeforrt. Mónika vallásos keresztény családban nőtt fel, ahol a szent könyveket olvasva magába szívta az isteni, emberré lett bölcsesség szeretetét, amely egész életének titkát jelentette. A tagastei szülői házban szívébe fogadta az Isten szeretetét és az őszinte, mély hitet.

Saját bevallása szerint a gondos nevelés ellenére fiatal korában hajlamos lett volna az iszákosságra, de végül is a Jóisten segítségével ellen tudott állni a bornak. Felserdülése után szülei feleségül adták a pogány származású Patriciushoz. Mónika nagyon sokat fáradozott azon, hogy elsősorban saját magatartásával, életpéldájával elvezesse Krisztushoz hitvesét. Fájdalmasan érintette férje hűtlensége, hirtelen haragja, indulatossága, de mindig türelmesen viselte el ezeket. Életét a megbocsátó szeretet hatotta át, amelyre férje hamarosan felfigyelt és feleségén keresztül felismerte, hogy milyen fontos a Jézus Krisztusba vetett hit. Jelentkezett hittanulónak, de súlyosan megbetegedett és a halálos ágyán keresztelkedett meg.

Az özvegy Mónika ezek után tevékeny szeretettel az Úristennek szentelte magát, és hogy legyen ereje az élet terheinek viseléséhez, mindennap részt vett a szentmisén és szentáldozáshoz járult. Szerette volna, ha fia is mielőbb megkeresztelkedne, de nem így történt. Ágoston nagyon makacson elutasította a kereszténységet és élte szabados életét, amellyel óriási fájdalmat okozott édesanyjának. Az édesanya akkor vigasztalódott

meg egy kicsit, amikor egy püspök ezt mondta neki: „Lehetetlen, hogy ennyi könny mellett elveszen gyermeke.” Annnyira szerette volna fia megtérését, hogy azzal már szinte az örületbe kergette Ágostont, aki anyját becsapva átszökött Itáliába. Ekkor Mónika úgy érezte, hogy össze fog roppanni, de az imádságból és a szentségekből erőt merítve sikerült átvészelnie ezt a nehéz időszakot is.

Majd elindult Milánóba gyermeke után, akit Szent Ambrus püspök tanítványai között talált meg. Nem győzött hálát adni, hogy a Jóisten ilyen kegyes volt hozzá, meghallgatta kérését és elfogadta sok-sok könnyét és áldozatát.

Óriási hite és buzgón végzett imádsága minden nehéz helyzetben megsegítette Szent Mónikát, aki a Hit Évében csodálatos példakép lehet számunkra. Tanulságos lehet mindenki számára, hogy az ember az élete folyamán egyedül csak a Jóistenben bízhat és tőle várhat segítséget. [Déri Péter]

Istenünk, szomorúak vigasztalója, aki Ágoston megtérése által megmutattad, hogy irgalmasan elfogadta Szent Mónika fiáért ontott könnyeit, közbenjárására kérünk add meg, hogy bűneinket megsirassuk, és kegyelmedből bocsánatot nyerjünk!

Nagyboldogasszony ünnepéről

Az egyházi év során augusztus 15-én Mária test szerinti mennybevitelét ünnepeljük, tehát Nagyboldogasszony napján Mária mennybevétele kerül a liturgia középpontjába. A Magyar Katolikus Lexikon szerint az ősegyházig visszanyúló hagyomány, hogy a Megváltó édesanyjának, Máriának a holttestét nem engedte át a földi enyészetnek, hanem halála után föltámasztotta és magához emelte a mennyei dicsőségbe. Ezt a népi jámborságban is évszázadokon át öröklődő nézetet XII. Pius pápa a *Munificentissimus Deus* kezdetű bullájában dogmai rangra emelte 1950-ben. Ezzel voltaképpen elismerte a szakrális folklór-hagyomány élőszavas tanúságtételét is. Jeruzsálemben már az 5. század elején ünnepelték Mária halála napját. Szűz Mária Istenanyaságának napja (január 1.) mellett a másik kötelező Mária-ünnepünk Nagyboldogasszony.

Számos népszokás is kapcsolódik ehhez a naphoz. Máriapócsan például a hívők közösen mentek a temetőkbe, kezükben gyertya világított, mintha a halottaknak mutatnák vele a Mária nyomán megnyílt, égbe vezető utat. Tápai hiedelem szerint ezen az éjszakán megnyugodnak azok a tisztítóhelyen szenvedő lelkek, akik életükben tisztelettel voltak a Szent Szűz iránt. Tápén elkészítették Mária ko-

porsóját is, egy virágból rögtönzött fekvőhelyet. Az asszonyok az ünnep vigíliáján a temetőkápolna oltára előtt készítettek, és énekelve virrasztottak mellette. A virágot három nap múlva széthordták, szentelménynek tekintették – írja a Magyar Katolikus Lexikon. A Rábaközben a vigília estéjén az asszonyok összegyűlnek a temetőben egy frissen ásott, üres sír körül. A dicsőséges olvasót végzik, és ponyvaszőveg nyomán a mennybevitelről szóló legendát éneklük. A virágszentelés (benedictio herbarum), virágáldás számos magyar, de főleg német vidéken élt. Az ősegyházból származó hagyomány, hogy a mennybevitelt követő 3. napon az apostolok nem találtak semmi testi maradványt a Boldogasszony sírjában, csak kendőket, friss virágokat és a jó illat áradását, a romolhatatlanság bizonyítékát.

A Szombathelyi Egyházmegyében a gencsapáti sentkúti kápolnához látogatnak el a hívek nagy számban augusztus 15-én, hogy Jézus édesanyjának égi megdicsőülésére emlékezzenek. Egyházmegyénkben a vasvári Szentkúthoz is sokan zarándokolnak el Nagyboldogasszony ünnepén. Egyházmegyénk zalai kegyhelyének, a pusztacsatári kegytemplomnak pedig ezen a napon ünneplik búcsúnapját.

Rövid hírek

Kereszténynek lenni „nem azt jelenti, hogy bizonyos dolgokat cselekszünk, hanem azt, hogy hagyjuk magunkat megújítani a Szentlélek által” – hangsúlyozta Ferenc pápa. A Szentatya kiemelte, hogy az Egyház életében is vannak „ősi struktúrák”, amelyeket félelem nélkül meg kell újítani. A szentmisén többek között jelen volt a pápai Svájci Gárda újoncainak egy csoportja is.

Szlovákia idén ünnepli 1150. évfordulóját annak, hogy a két hittérítő, Cirill és Metód először a Nagymorva Birodalom területére lépett. A két szent emléknapja állami ünnep. Nyitran nemzeti zarándoklattal emlékeztek a legmagasabb egyházi és állami méltóságok jelenlétében. Az ünnepségen részt vett Erdő Péter bíboros is.

Nyári orgonavarázs sorozatot rendeznek a veszprémi Szent Margit-templomban. Augusztusban Łukasz Mateja (orgona) és Katarzyna Mateja (hegedű) érkezik Lengyelországból. Rajtuk kívül koncertet ad Giampaolo di Rosa Olaszországból. Augusztus 18-án a Kecskés együttes lép fel az orgonavarázs sorozat keretében.

Az Istentiszteleti és Szentségi Kongregáció folyó év április 10-én kelt határozata értelmében Vízkereszt és Mindenszentek ünnepe – hasonlóan a Karácsony napjához, Szűz Mária Istenanyaságának ünnepéhez és Nagyboldogasszony ünnepéhez – a magyarországi egyházmegyékben kötelező ünnepévé vált. Ebből az is következik, hogy Vízkereszt ünnepét innentől kezdve a napos napján, tehát január 6-án üljük meg.

AZ OLDALT ÖSSZEÁLLÍTOTTA: H. PEZENHÖFER BRIGITTA
A HÍREK FORRÁSA: MAGYAR KURÍR

Diakónusszentelés egy anya szemével

A Hit Évében két új rovat indult a Martinusban. Az egyikben a hitvallásról olvashatnak, a másikban pedig egy-egy hívő tesz tanúságot arról, hogyan segítheti az ember életét, mindennapjait a hit.

Hálatelt szívvel, izgatott készülődéssel telt június harmadik hete a pap- és diakónusszentelés napjához közeledve. Beérett az a gyümölcs, amely Tamás szívében kisgyermek korában magként József, Péter és Ferenc atyák segítségével és szerető támogatásával megfogant. A papi hivatás gondolata már általános iskolás korában is foglalkoztatta, öt évvel ezelőtt pedig igent mondott az Úr hívó szavára. Azt hittük, hogy ez nagyon sok idő, sokára fog elérkezni a szentelés, de egyre csak fogytak a napok, egyre közeledett a nevezetes dátum, 2013. június 22.

Az egyházközség életében is érezhető volt a várakozás, a készülődés. Az ünnepet megelőző este szentségimádást tartottak a kiscelli Szűzanya oltáránál, hálát adva a szentelendőkért, különösen Tamásért. Ugyanakkor kérték az Urat és édesanyját, Máriát, hogy egyre több fiatal szívében ültesse el a vágyat, hogy Krisztus követésének szentelje életét. Az ifjúsági ének- és zenekar dalai tették még meghittebbé ezt az órát.

Ugyanebben az időben a szombathelyi Székesegyházban is szentségimádásra gyűltek össze a hívek a szentelendők szüleivel és hozzátartozóival. A Karmel együttes zenei szolgálata, a

szentelendők elmélkedései, imái és Molnár János atya kedves, szívhez szóló szavai tették igazán meghitté e szentségi órát.

2013. június 22-én reggel hívek százzal – kicsik, nagyok, fiatalok, idősek – indultak útnak Celldömölkre és a környék településeiről Szombathelyre, hogy részesei lehessenek annak a csodálatos, szavakkal ki nem fejezhető élménynek, hogy városuk szülöttjét diakónussá szentelik. A 10 órakor kezdődő szentmisében dr. Veres András megyéspüspök pappá szentelte Kovács József diakónust és diakónussá szentelte Nagy Tamás és Pete Polgár Máté akolitusokat a szombathelyi Székesegyházban. Püspök atya kiemelte a szülők szerepét, és megköszönte mindnyájunknak, hogy annak idején elfogadtuk a Mennyei Atyától gyermekünket és e napon visszaadjuk neki. Nincs szó, amellyel ki lehetne fejezni az érzéseket, melyek ilyenkor egy anya, egy szülő vagy nagyszülő szívében vannak. Az öröm, a hála, a büszkeség és az aggodás, a féltés mind-mind egyidőben volt jelen.

E szép ünnep másnapján, június 23-án, vasárnap Celldömölkön gyűltek össze a hívek a közös ünneplésre. A délelőtt fél tízkor kezdődő szentmisé-

ben városunk diakónusa először teljesítette az oltár szolgálatát. A szentmise elején az egyházközség képviselőtestületének elnöke szeretettel köszöntötte Tamást, és megköszönte, hogy hűségesen kitarthat a számára kijelölt úton, eljutva ezzel a szent rend első fokozatához. Kirner A. Zoltán plébános köszöntő szavai után megáldotta az egyházközség ajándékát, egy albát, amely ezután a liturgikus szolgálat ruhája lesz Tamás számára. A templom kórusának tolmácsolásában Pem atya köszöntőjének hangjai csendültek fel. Tamás anél az oltárnál végezte első diakónusi szolgálatát, amely mellett felnőtt. Ahol óvodásként először ministrált, majd később sok-sok gyermeknek segített elsajátítani a szolgálat alapjait, vezette a ministránsokat, segített, szolgálta a miséző atyákat és oly sokat imádkozott. A mise utáni agapén részt vett a város apraja, nagyja, akik ezzel is kifejezték Tamás iránti szeretetüket, tiszteletüket. Sokan és sokat imádkoztak azért, hogy ezen a napon ő diakónusként állhatott a Szűzanya oltáránál.

A 11 órakor kezdődő szentmisén is, – melyet Ferenc atya mutatott be, de jelen volt és koncelebrált Nagy József atya is – szép számmal volt jelen a hívő közösség.

1985-ben örömmel mondtam igent, amikor megtudtam, hogy Isten gyermekkel ajándékoz meg. Mikor Tamás bejelentette, hogy igent mondott az Úr szavára és papnak készül, boldog voltam, ugyanakkor féltettem és többször féltettem a kérdést: *Uram, alkalmasnak találod őt, hogy téged kövessen?* Bízom benne, hogy hű lesz hivatásához, a szolgálathoz. Most nagyon boldog vagyok, nem győzök köszönetet és hálát mondani, hogy egy diakónus édesanyja lehetek. Köszönöm, Istenem, hogy méltónak találtál erre! Köszönöm, hogy kiválasztottad gyermekemet!

[Nagyné Horváth Edit; Fotó: Fülöp Balázs]

Hiszem a szentek közösségét...

Római Szent Kelemen írja: „Csatlakozz a szentekhez, mert akik hozzájuk kapcsolódnak szentté válnak. Ártatlan mellett ártatlanná leszel, a választott mellett választottá, a ravasz mellett ravasszá, a szent mellett szentté.”

A szentek tisztelete az első vértanúk korára nyúlik vissza és azzal függ össze, hogy mi, keresztények (bárhon és bármikor is élünk, éltünk ebben a világban) összetartozunk Istennel, számíthatunk egymásra. A szentek közössége egy hatalmas és szép családként láttatja velünk az egész emberiséget és annak sokezer éves történelmét.

Kik is a szentek? Akiken átragyog az Isten szeretete, akik megértették és életre váltották: „Szentek legyetek, mert én, az Úr szent vagyok!” (Lev 11,44) Senki sem születik szentnek, de mindenki szentté válhat, persze nem a saját erejéből, hanem Istennel közreműködve és a szentek példájától inspirálva. Az isteni kegyelmet csodáljuk a szentekben, ami nagyra tette őket.

A szentek sokak számára elérhetetlen, fura alakok, akiknek alakjait a templomok nagy falaira festik fel. Sokszor még azt is gondoljuk ezek előtt a művészi ábrázolások előtt, hogy ők büntelene, nekik könnyebb volt küzdeniük önmagukkal és a rosszal szemben, mert más korszakban, más körülmények között éltek, mint mi. A szent so-

hasem jelenti azt, hogy büntelen, hanem olyan valakit mondunk szentnek, aki nem érzi jól magát a bűnben, ezért mindig feláll és Istenhez tér meg. Isten barátai ők. A szentek küzdő és nem tökéletes emberek voltak. Ez ugyan néha kimarad az életrajzuktól, pedig bátorító tud lenni a másik ember hasonló küzdelme a bűnrel és sikere a rossz fölött.

Mi a szentek titka? Leegyszerűsödni azzá, akik vagyunk, Isten barátjává lenni. A szentek életében leginkább a rendkívüli csodákra és történésekre koncentrálnak, pedig nem ebben van az ő titkuk. Az igazi lényeg az Istennel való mély kapcsolatuk, az, hogy a teljes életükbe beengedik az Istent. Ahol ez a kapcsolat erősödik, ott nincs maradása a sátánnak.

A szentté válás nem olyan, mint az emeltszintű érettségi az ügyesebbek részére. Szentté lenni mindenkinek szóló felhívás! Vagy szentek leszünk, vagy lemondunk arról, hogy egész és teljes életet éljünk.

A szentek közössége és inspiráló példájuk a támaszunk, hogy mi is ennek a közösségnek a részei legyünk és maradjunk. Nem elég tisztelni a szenteket, sokkal fontosabb követni őket, hasonlóan tenni a jót, mélyíteni az Istennel megélt barátságot, amint ők tették.

[Dr. Németh Norbert]

Tiszták, hősök, szentek

Szentek élete gyerekeknek és idősebbeknek.

Nagy betűk, tömör, lényegre törő életrajzok és szemléletes illusztrációk.

A sorozat eddig megjelent 6 kötete megvásárolható a Martinus Könyvesboltban.

Bővebb információ: www.martinuskiado.hu

Dévai gyerekek táboroztak az Őrségben

▲ Az őrsegi Karitászs és a nemzeti park jóvoltából július 1. és 7. között 16 dévai gyermek táborozott az Őrségben. A fiatalok megismerkedtek a tájegység nevezetességeivel, de Németújvárra és Lendvára is ellátogattak. **[Fehér Józsefné]**

▼ Második alkalommal zárandokoltak július 1. és 4. között Mariazellbe a sárvári Szent Miklós Plébánia hívei Wimmer Roland plébános vezetésével. Több településen is szentmisén vett részt az 52 fős csoport. **[Ördögné Kovács Mónika]**

Sárvári hívek zárandoklata Mariazellbe

Új templomi zászló Alsóberkiben

▲ Sarlós Boldogasszony napján már új zászló ékesítette kápolnánkat. Az ünnepen Kürnyek Róbert atya és Kovács Gergő Vilmos diakónus arra bízattak bennünket, hogy továbbra is buzgó hittel imádkozzunk a Szűzanyához. **[Kárnics Ferencné]**

▼ A beruházáshoz szükséges összeget a helyi önkormányzat pályázat útján teremtette elő és a kiviteleztetést is a polgármesteri hivatal végezte. A teret és a szobrokat Császár István általános helynök áldotta meg július 6-án. **[Déri Péter]**

A templomtér megáldása Nagytilajban

Keresztjáró nap a kiséri szőlőhegyen

Hagyomány a bértaltavári gazdák körében, hogy az ősi hegyhátak keresztjeinél imádkoznak a bőséges szőlőtermésért. Július 14-én Déri Péter plébános vezetésével kérték a Jóisten áldását szőlőikre. [Torma Péter]

Visitatio canonica a jánosházi plébánián

Többek között Kamondra, Dukára, Kissomlyóra és Zalaerdődre is el látogatott a megyéspüspök július 12-én. A főpásztor érkezésének híre különleges örömmel töltötte el a legkisebb falvak híveit. [Bodorkós Imre]

Stella Leontin atya lelkigyakorlata

Az egyházmegye hitoktatóinak nyári lelkigyakorlatát dr. Stella Leontin balassagyarmati kanonok-plébános tartotta július 1. és 4. között Szombathelyen, a Martineum Felnőttképző Akadémián. [Salamon Viktória]

Templommegáldás Izsákfán

A celldömölki Szent Miklós Plébániához tartó izsákfai templom külsejét néhány évvel ezelőtt restaurálták, a közlemúltban pedig a templombelsőt is kifestették.

Dr. Veres András megyéspüspök július 14-én áldotta meg az immár kívül-belül megújult templomot és az előtte álló felújított keresztet, majd szentmisét mutatott be a Nepomuki Szent János tiszteletére szentelt templomban. A homíliában a szeretet hierarchiájáról tanított a főpásztor. Utalt arra is, hogy az Isten iránti szeretet egyik nagyon beszédes jele a rendben tartott és időről időre megújuló templom is. Kérte a híveket, hogy buzgón imádkozzanak itt az Istenhez, és élő hitük kifejeződése legyen mindaz, ami a templomban és ebből fakadóan a mindennapjaikban történik.

Az ünnep végén dr. Koltai Jenő esperesplébános mondott köszönetet a szolgálat végzéséért a megyéspüspöknek, majd a helyi részönkormányzat épületében agapén vettek részt a meghívottak.

[Bóka Balázs, Némethné Pál Gyöngyi]

Programajánló

augusztus 16–18. (péntek–vasárnap) Házaspárok lelki gyakorlata gyermekfelügyelettel (Szombathely, Martineum Felnőttképző Akadémia) • **augusztus 20. (kedd) 8.30 óra** Ünnepi püspöki szentmise (Szombathely, Szent Kereszt Lelkészség – Kálvária); **18 óra** Barkó Ágoston és Mihály Jeromos bencés szerzetesek újmiséje (Körmend, Árpád-házi Szent Erzsébet-templom) • **augusztus 28–31. (szerda–szombat)** Egyetemista tábor (Szombathely, Martineum Felnőttképző Akadémia) • **augusztus 29. (csütörtök) 18 óra** Mindszenty engesztelő imanap (Csehimindszent, Mindenszentek-templom) • **augusztus 31. (szombat)** 24 órás szentségimádás (Szombathely, Szent Kvirin templom – Szalézi); **10.30 óra** Papok és szüleik zarándoklata és a Jó Pásztor kápolna szentelési évfordulója (Szentgotthárd-Zsida) • **szeptember 1. (vasárnap) 10 óra** Harangszentelés (Csehimindszent) • **szeptember 9. (hétfő) 10 óra** Egyházmegyei papi lelkinap (Szombathely, Martineum Felnőttképző Akadémia) • **szeptember 13. (péntek) 17 óra** Szentmise a Jó Pásztor kápolnában (Szentgotthárd-Zsida)

Harmadik alkalommal adtak hálát a házasságért

Töretlen a sikere a június 29-én immár harmadszor megrendezett jubiláns házaspárok találkozájának. Míg 2011-ben 240, egy évvel később pedig 297, addig az idén összesen 410 házaspár regisztrált a találkozóra, akiket családtagjaik is elkísértek.

Ez az ünnep a házasság és egyben a család ünnepe is. Hálaadás az együtt töltött évekért. Immár hagyomány, hogy az ötödiktől egészen a hatvanadik házassági évfordulót ünneplőkig regisztrálnak az egyházmegye házaspárjai.

A hálaadáson jelenlévő párok szép száma arról tanúskodik, hogy a házasságnak nemcsak múltja, de jelene és jövője is van, és ahogy az Egyházat sem tudják legyőzni ellenségei, úgy a házasság szentségét sem lehet megsemmisíteni, hiszen az elköteleződés vágya ott él férfiban és nőben egyaránt. A házasság Isten által rendelt közösség, amely képes biztosítani a felek boldogságát, erőt meríthetnek belőle a nehézségek leküzdéséhez, s az Úr gondviseléséről tehetnek tanúbizony-

ságot – hangsúlyozta a megyéspüspök.

A szentmise záró áldását követően felolvasták a jubiláló párok nevét, akik azután átvehették a püspök atya köszöntő szavait tartalmazó, névre szóló emléklapjukat, valamint egy lakatot, amelyet mindenki elhelyezhetett a templom mellett található kovácsoltvas korláton. A Martinus Könyvesbolt ajándékcsomagokkal kedveskedett a pároknak.

A Brenner iskola udvarán felállított sátorban közös ebédre invitálták a jubilánsokat, délután pedig az egyházmegyei múzeum és könyvtár munkatársai mutatták be a gyűjteményeket. A gyerekeket ezalatt ugrálóvár csábította a Brenner János Kollégium udvarára.

[Csuti-Mátyás Zsófia]

Hat létrafok nemesak sportolóknak

A minap elhangzott egy prédikációban, hogy milyen fontos az imádság, valamint az, hogy életkorunk előrehaladtával imaéletünk is fejlődjön. E témát dolgozza fel a Hat létrafok az imához című könyv.

A szerző az imádkozást egy helyütt a fazekasműhelybe való belépéssel azonosítja. A hasonlat megértéséhez idéz Jeremiás próféta könyvéből (Jer 18,1-3): „Így szólt az úr Jeremiáshoz: »Kelj föl, és menj le a fazekas házához; ott majd meghallod szavaimat.« Lementem hát a fazekas házához; az éppen edényt formált a korongon.”

Hogy is kell értelmeznünk ezeket a sorokat? Gimmi Rizzi lépésről lépésre, sorról sorra magyarázza el az olvasónak. Először is elhangzik egy meghívás: „Kelj föl, és menj a fazekas házához! Ott majd meghallod szavaimat!” Mít is jelent mindez? Egyrészt, hogy a műhely nyitva van, vagyis bemeheztünk. Ez nem más, mint Isten műhelye, aki meghív minket, ajtót nyit nekünk, mert mondani akar valamit. „Imádkozni azt jelenti: belépni Isten műhelyébe, ahol ő dolgozik, belépni az ő világába.” Jeremiás is lemegy a fazekas műhelyébe, s két fontos dolgot tesz: hallgat és figyel. „Amikor imádkozol, te is ezt a két dolgot teszed – buzdít Rizzi – hallgatod, amit az Úr mond, és figyeled csodálatos munkáját. Isten dolgozik. Ráhelyez az esztergapadra és dolgozik rajtad.”

Rizzi hat létrafok megtételéhez hasonlítja az imádság elsajátítását. Az egyik létrafokhoz tartozik például az igazi elmélkedés. „Amikor elmélkedsz, mintha dió lenne előtted. Finom belsejét csak akkor éred el, ha feltöröd, és a

héját eltávolítod.” Megrágni – hangzik a tanács a szerzőtől. „Amikor étkezel, az első emésztés egy alapos rágás után a szájbán történik – írja Rizzi. – Gondosan meg kell rágni az ételt, hogy emészthető legyen. Így kell tenni Isten szavával is.” További magyarázatként pedig a megrágott gyümölcs történetét idézi: „Az egyik tanítvány így panaszkodott mesterének: Olyan sok történetet mesélsz el nekünk, de nem feded fel a jelentésüket. A mester így szólt: Mít szólnál ahhoz, ha valaki megrágná egy almát, mielőtt neked adná? Senki nem tud helyetted gondolkodni. Még a mester sem.”

Élethelyzetünkől és lelkiállapotunktól függően választjuk meg az imádság formáját. Minden imatípus más-más magatartásformát kíván az imádkozótól, amelyeket érdemes szem előtt tartani. Dicsérő és hálaadó imádság: csodálkozás, meglepetés, hála, bámulat; kérés imádság: bizalom, kitartás, ráhagyatkozás; bűnbánati imádság: őszinteség, bánat, bátorság, ráhagyatkozás; közvetítő imádság: megosztás, más javát segíteni, bizalom, jóindulat.

Figyelem, most pedig egy kis gyakorlás következik! A szerző rövid példákat hoz az olvasónak. Sikeres-e a felsorolt fogalmak alapján párosítani a szövegeket az imatípusokhoz?

Uram, mindazokért imádkozom,
akik veled dolgoznak,
hogy eljöjjön a te országod,
és összegyűjtsd a népedet.
A papokért könyörgök hozzád,
akik a nyájat terelik hozzád,
a főpásztorhoz. Legyél mellettük
munkájuk közben.

Uram, irgalmazz! Nem válaszolok
azonnal, késlekedek.

Félek mindent elhagyni és téged követni.
Irgalmazz és szólíts!

Veled sikerül elszakadni a terhektől.

Köszönöm, Uram, hogy te tetted
az első lépést.

megmozdultál, és jöttél felém.

Uram, tiéd a dicséretem.

Tekinteted rám veted, elhalmoz jószágod,
behatol és szívemet érinti.

Add Uram, hogy ne legyek félnék
tanítványod,

merjelek követni és mindent elhagyni.

Legyek készséges munkatársad,
hogy meg tudd valósítani terveidet
a világban.

Gimmi Rizzi könyve nemcsak tartalmában játékos. A nagy- és kisbetűk, a szellős íráskép, a betűtípusok változatos alkalmazása, a sok szemléletes kép mind-mind ösztönzőleg hatnak az olvasóra. A mindössze 84 oldalas kis könyv telis tele van kérdésekkel, válaszokkal, idézetekkel, megoldásra váró gyakorlati feladatokkal és kihívásokkal.

A 600 Ft-os könyv a Martinus Könyvesboltban kapható.

A pápa, aki szembeszállt Hitlerrel

Elsősorban a történelmet kedvelők számára ajánljuk „A pápa, aki szembeszállt Hitlerrel” című könyvet, amely a közelmúltban jelent meg magyar fordításban. Az eredeti mű (2011) a népszerű történész-író, Michael Hesemann tollából született, s Laki Ferenc fordításában most már magyarul is olvashatják a történelemkedvelők.

A szerző bevezetőjében azt olvashatjuk, hogy XII. Piusz pápáról a múltban világi körökben kialakult egy nagyon negatív kép, amelyhez hozzájárult egy színdarab is. A darab szerzője korábban a Hitlerjugend tagja volt, majd könyvkereskedőként, később pedig egy kiadónál szerkesztőként dolgozott. A *Helytartó* című darabja nagyban hozzájárult a XII. Piusz pápáról kialakult torzkép, karikatúra létrejöttéhez. Ezzel szemben azonban már a hatvanas években elindult Piusz pápa boldoggá avatási eljárása. Az életéről szóló dokumentációt és az oltárra emelésének indokait tartalmazó *positio* mintegy 3500 oldal terjedelmű. Több száz dokumentum és interjú található benne, amelyek a pápa szűkebb kör-

nyezetében lévő szemtanúkkal készültek. „A hatkötetes *positiót* elsőként szaktörténészek, majd egy teológusokból álló bizottság, és végül, harmadik és utolsó fokon a bíborosok és püspökök vizsgálták, akik a boldoggá és szentté avatási kongregáció grémiumát alkották. 2007. május 8-án egyhangúlag elfogadtak egy dekrétumot, amely megállapította, hogy a II. világháború alatt uralkodott pápa az erényeket hősies fokon gyakorolta” – írja Hesemann. XVI. Benedek pápa 2009. december 19-én írta alá a dekrétumot, miután egy független történelmi bizottság még egyszer áttekintette azt. Ezzel XII. Piusz boldoggá avatási eljárása utolsó, a csoda megállapításának szakaszába lépett.

Ma is sokakat érdekel, hogy megalíthatta volna-e XII. Piusz pápa a hitleri szörnyűségeket, miközben, mint ismeretes, nyíltan elítélte a háborút és a zsidóüldözést? A szerző, Michael Hesemann a Vatikáni Titkos Levéltárban gyűjtött anyagot jelen könyve elkészítéséhez, hogy megrajzolhassa az olvasónak a pápa valódi képét, amely torzításoktól és hazugságoktól mentes. A könyv végigveszi Eugenio Pacelli életútját, kezdve születésével, gyermekkorával és a családi háttér bemutatásával. Édesapja egyházbogor volt, és a Sacra Rota-n lett ügyvéd. 34 éves volt, amikor feleségül vette a 27 éves Virginia Graziosit. Eugenio a házaspár harmadik gyermekeként látta meg a napvilágot Róma Ponte városnegyedében. „Nem voltak gazdagok, a házban nem volt központi fűtés, és télen a szülők és a gyerekek is egy kis kályhánál melegedtek. Mégis voltak antik bútoraik, értékes műkincseik, ezüst étkészletük és drága porcelánjaik, de mindenekelőtt egy gondosan válogatott könyvtáruk. Pacelliék külön játszószoját rendeztek be a gyerekek-

nek, mert nem akarták őket az utcára kiküldeni. Megengedhettek maguknak egy szolgálólányt, jártak operába, és amikor szép volt az idő, az apa, Filippo kocsit bérelt, hogy a család vidékre utazzon. A forró nyarakat a tenger mellett töltötték, vagy a család vidéki birtokán, Onanóban.”

Eugenio érdeklődő, tudásra szomjazó gyermek volt, rengeteget olvasott. Két dologban lelte igazán örömét, a tanulásban és az olvasásban – írja róla a szerző. „1885 őszén Eugenio Pacelli elhagyta azt a klerikális közeget, amelyben gondtalan ifjúságát töltötte. »El-lenséges területen« is meg kell, hogy állja a helyét. Apja úgy döntött, elég volt az egyházi tanintézetekből, és haladéktalanul – csakúgy, mint egy éve a fiútestvérét – a város legjobb hírű állami gimnáziumába küldte... 1894 őszén, amikor egyértelművé vált számára elhivatottsága, a patinás Capranica papi szemináriumára jelentkezett... Mire véget ért a második szemeszter, Pacelli már több tárgyból ki-tüntetést kapott.”

Pappá szentelését követően egy ideig még a szüleinél lakott, reggelente misézett, délutánonként gyóntatott, közben pedig továbbra is tanult. Szorgalmának és igyekezetének köszönhetően hamar felfigyeltek rá a Vatikánban is, és egy este Gasparri érsek – aki-nek Pacelli nagy tisztelője volt – látogatta meg a családot, s a következő kérdést tette fel Eugenióknak: „El tudná képzelni, hogy belépjen az Egyház diplomáciai szolgálatába?” „1901. február 2-án kezdte meg tevékenységét a vatikáni Államtitkárság szűk és sötét helyiségeiben, eleinte mint gyakornok, majd 1903. október 1-jétől mint elő-adó.” Később a Külügyi Hivatal titká-ra, vagyis pápai külügyminiszter lett. 1915-ben azt a feladatot kapta, hogy építse ki a pápai segélyszervezetet a

hadifoglyok számára valamennyi oldalon. „Ez természetesen Pacellinek teljesen megfelelő munka volt, és ő meg is mutatta, hogy kitűnő szervező-készséggel rendelkezik. Így jött létre a felebaráti szeretet nemzetközi hálózata... A pápa megbízásából Bécsbe utazott, hogy Ferenc József császárnak olyan ajánlatot tegyen, amely Olaszországot távol tartotta volna a háborútól” – írja róla Hessemann, majd a további fejezetekben is kifejti Pacelli tevékenységét, megismertetve az olvasót a pápává választás előtti évek kemény munkával töltött többi eseményével is.

„Pacelli camerlengo bíborosként a sede vacante idején, azaz a pápa halála és utódjának megválasztása közti időben az Egyház ügyeit intézte. Ő készítette elő XI. Piusz temetési ünnepségét éppúgy, mint a konklávét, az új pápát megválasztó gyűlést.” A szavazással kapcsolatban a szerző azt írja, hogy már a második szavazati körben 62-ből 48 szavazat egy emberre esett, a harmadikban pedig 61 esett szintén rá. „Ő volt Eugenio Pacelli.”

Hessemann könyvét olvasva XII. Piusz pápaságának eseményei mellett bővebb kitekintést kap az olvasó a világtörténelmi eseményekre is, elsősorban a pápát érintő momentumokra reflektálva. Megismerhetjük a bombázások miatt megsérült lakosságért aggódó szentatyát, aki habozás nélkül siet az emberek közé, hogy segítséget és vigaszt nyújtson a híveknek. A II. világháború eseményeit végigkísérve, a szerző a pápa által és a pápának íródott leveleket közöl, elemzi a különböző politikai megnyilvánulásokat, lépéseket, mérlegel és következtetéseket von le.

Az 1940-es évek eseményei között megemlíti a szerző, hogy „még egyszer, írásban Mussolinihez fordult, és kérte, ne tegyen egyetlen olyan lépést sem, amely lángba borítaná Európát,

és elképzelhetetlen szenvedést okozna az embereknek. »Mások akaratát és szándékát is figyelembe kell venni« – hangzott a Duce lakonikus válasza. Ezt követően a pápa ismét elítélte a háborút és annak kirobbantóit: az 1940. évi húsvéti prédikációjában XII. Piusz a háborút azok közé »az erkölcsi fekélyek« közé sorolta, amelyek »elcsúfítják az emberi szívet«, és amelyek közül a legrosszabbnak a hamis eskü számítt. Ez nyílt vádbeszéd volt Hitler ellen. »Rosszhiszeműen, többször megszegtek a szerződéseket, és ezáltal megsértették a nemzetközi jogot. Nyílt városokat és falvakat terrorizáltak, bombáztak és gyújtottak fel; fegyvertelen férfiakat, betegeket, botladozó aggastyánokat és ártatlan gyerekeket raboltak el otthonukból, vagy löttek agyon« – foglalta össze Nazareno Padellaro a békepápa megindító vádbeszédét.”

A pápát mélyen lesújtották az embertelenségekről szóló hírek. 1943. június 2-án mondott beszédében megemlítette „azok számos kérését, akik félelemmel teli szívvel könyörögve hozzánk fordulnak. Ők azok, akiket nemzetiségük vagy faji hovatartozásuk miatt nagy veszedelem fenyeget, és súlyos fájdalmak gyötörnek, sőt, akik – anélkül, hogy erre bármilyen okot szolgáltatott volna – olykor kiirtásra ítéltettek... Ezzel kapcsolatban hozzánk és az illetékes hatóságokhoz intézett

minden egyes szót és nyilvánosan tett utalást a legteljesebb mértékben komolyan kell vennünk és mérlegelnünk kell, a szenvedők érdekében, hogy helyzetük – akár akaratlanul, akár figyelmetlenségéből – ne váljon még súlyosabbá és elviselhetetlenebbé, mint korábban volt.”

Hogy mit értett ez alatt a pápa, egy 1942 karácsonyán elhangzott beszédéből kiderül: „Az emberiség a béketemelés fogadalmával azoknak a századoknak tartozik, akiknek önhibájukon kívül, gyakran csak nemzeti hovatartozásuk vagy származásuk miatt a halál vagy a lassú pusztulás jut osztályrészül.” A pápa tömör szavaira a világ is felfigyelt: „Ezen a karácsonyon a pápáé az egyetlen lázadó hang a néma kontinensen.”

Ahogy a fenti, úgy – a könyvet olvasva – sok más idézett részből kiderül, hogy XII. Piusz nemcsak pápasága ideje alatt, hanem már a korábbi években is elhatárolódott a hitleri eszméktől, az adott kor lehetőségeihez mérten küzdött ellenük és igyekezett szem előtt tartani az ártatlan és kiszolgáltatott emberek sorsát. Michael Hessemann könyve átfogó képet nyújt a szentatyáról, a könyv bibliográfiája számos forrást feltüntet, valamint képeken is végigkísérheti az olvasó az eseményeket.

A kiadvány 3.300 Ft-os áron megvásárolható a Martinus Könyvesboltban.

Közös olvasmányélmény – minőségi időt tölt együtt a család

Boldogok, akik hisznek

A szerző, Szabó József László több korosztály igényeit is figyelembe véve állította össze könyvét, így könnyed, olvasmányos stílusú történeteket – melyeket akár együtt is olvashat a család –, énekeket, magyarázó részeket, rövid, tömör definíciókat a katekizmusból, az egyházi év felépítését, a szentségek bemutatását és segédanyagként szolgáló, elgondolkodtató kérdéseket is találunk benne.

A családi hittankönyv kicsiknek és nagyoknak egyaránt szól. A szerző figyelembe veszi a mai emberek hitproblémáit, sérüléseit és a körülöttünk rohamosan változó világ kérdésfelvetéseit. Egy kicsit a gyermek, egy kicsit pedig a felnőtt szemével reflektál egy-egy problémára, ezzel segítve a generációk különböző gondolkodásmódjának összehangolását.

A hit ábécéje

A színes képekkel gazdagon illusztrált könyvecske neves katolikus személyiségek – szentek, pápák, lelkipásztorok, teológusok, valamint katolikus írók, költők és filozófusok – értékes gondolatait, imádságait és verseit sorakoztatja fel az olvasónak.

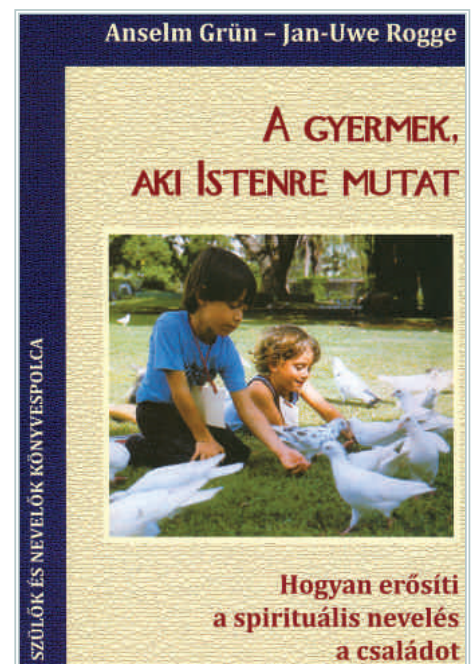
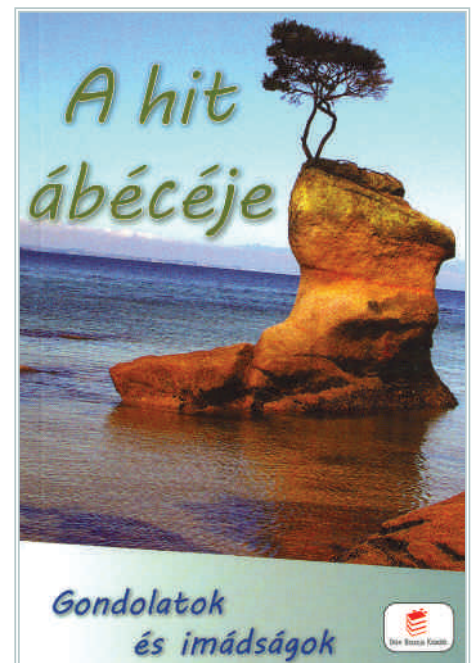
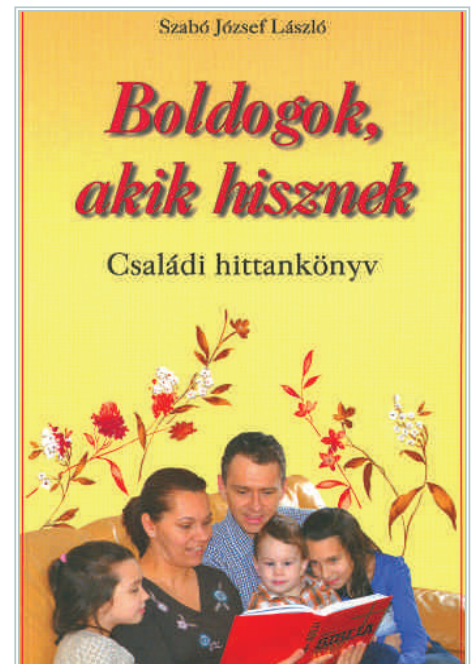
Olyan témák kerülnek szóba hitünk kapcsán, mint a bizalom, a ráhagyat-

kozás, a csend jelentősége, az odaadás, az öröm, a remény, a hit szabadsága vagy éppen a hitelesség. E fogalmakhoz – A-tól Z-ig – egy rövid, magyarázó szöveg és egy imádság vagy elmélkedés kapcsolódik. A kis füzet segítségével mindig szem előtt tarthatjuk a hitünk alapelveihez kapcsolódó legfontosabb fogalmakat, és könnyen kiválaszthatjuk az adott élethelyzetünkhöz leginkább illő imádságot.

A gyermek, aki Istenre mutat

E könyvben a modern családok számára is lényeges kérdésről, a nevelésről esik szó. Két alapfelfogás találkozik egymással: Anselm Grün meggyőződése a tökéletlenségről mint életelvről és Jan-Uwe Rogge véleménye, miszerint a helyes nevelés nem létezhet.

A szülők csak akkor tudnak gyermekeiknek tartást adni és belső értékeket közvetíteni, ha gyengeségekkel és hibákkal rendelkező emberekként értelmezik magukat. A szerzők kifejtik, hogy valódi eredményt elérni szívvvel, értelemmel és bizalommal lehetséges. Szólnak az együttérzésről, az érzékenységről és a rituálékról, az együtt növekedésről, valamint a határok betartásáról, a megállásról és pihenésről, továbbá az elengedés és megtartás paradoxonáról.

www.martinuskiado.hu
Martinus
Könyv- és Folyóirat Kiadó

Martinus Könyv- és Folyóirat Kiadó

9700 Szombathely, Berzsényi Dániel tér 3.

Telefon: 94/513-191 • Fax: 94/318-538

E-mail: info@martinuskiado.hu

Webáruház: www.martinuskiado.hu

A Szombathelyi Egyházmegye könyvkiadója

Martinus
könyvesbolt

A kántor, aki 57 évig Istennek muzsikált

In memoriam Tihanyi Istvánné Rátkai Mária

„Úrnapiján reggel elkészítette az oltárt a körmenetnek az Úr fogadására. Részt vett délután 5 órakor az imaórán, amelyet az egész világon végeztek a hívek Ferenc pápa szándéka szerint. Nagyon fáradtan érkezett az imaórára. A végén énekelte el utolsó énekét, talán hálaadásként fél évszázadnál is több kántori szolgálatáért” – kezdte búcsúbeszédét dr. Gyürki László atya, Tihanyi Istvánné Rátkai Mária kántornő temetésén, aki 57 évig szolgálta szívvel-lélekkel Istent és a horvátnádajai egyházközséget.

Komfortérzetünk, amíg csorbát nem szenved, tudatában sem vagyunk annak, milyen értékek vesznek körül bennünket. Természetes, hogy szól a harang, misére hív, megszólal az orgona, és a pap is kijön az oltár elé. Amikor megbicsaklik a megszokott rend, megüresedik az évtizedek óta elfoglalt szolgálati hely, akkor döbbenünk rá, mekkora kinccsel bírtunk és a hiánya mennyire fájó. Ez a fájdalom szülte Feri testvére lelkében is a búcsúverset:

*Elnémult Nádálján az orgona,
Nem cseng többé kedves mély hangja.
Domonkos nővérnek lelke volt benne,
Hitvallás volt minden éneke.
Hűségesen szolgált családnak, falunak,
Nehéz sötét évek magyarjainak.
Az Ige tanítására ÁMEN volt éneke,
Ahogy a templomban, otthon is azt tette.*

E verssorok summásan összegzik Marinka kántornő életútját és ars poetikáját. Mélységes Isten-hitéből fakadóan buzgó, vallásos édesapjuk igyekezett taníttatni és egyházi szolgálatra

buzdítani gyermekeit. Mária, mint tízük közül a legidősebb, elvégezte Kőszegen a tanítóképzőt, majd a szarvaskendi noviciátusban domonkos nővérnek készült. A szétszórás miatt azonban haza kellett térnie a szülői házba. Mire három paptestvére közül a legidősebbet, Istvánt 1958-ban pappá szentelték, az ő szerzetesi életútja már be is fejeződött. Ám, ahogy Gyürki atya kiemelte búcsúbeszédében: „szertetete és hálája a domonkos szerzet iránt elkísérte egész életében. Lélekben mindig szerzetes maradt. Emlegette nevelőit, a kiváló nővéreket, és kapcsolatban volt velük egészen haláláig. Szinte összenőtt az orgonával, a szentmisén, a litániákon és a temetéseken énekével szolgált és dicsőítette Istent. Nem lehetett nélküle szentmise, fáradtan, betegen, de az utolsó óráig énekelt. A hűség és kitartás szép példája volt” – búcsúzott tőle Gyürki atya, akinek 24 évig volt munkatársa, és sosem hiányzott a szentmiséről.

Vállalhatott volna állást a világi életben, de Istennek kötelezte el magát, ne-

ki akart szolgálni. Temetések alkalmából saját maga írt az elhunytól szóló búcsúztató szöveget valamelyik egyházi ének dallamára. Azt elénekelve köszönt el az egyházközség nevében minden elhunyttól. A hátra maradókat vigasztalta, tanította, és pasztorált. Mindig gondja volt arra is, hogy az Isten háza szépen, alkalomhoz illően díszített, tiszta és rendes legyen. Fáradhatatlan volt, a lelkipásztorok segítőtje, a néhai Imre atya ápolója, gondozója.

Erre a temetésre már nem ő írta a búcsúztató verset, hanem róla írta az egyik horvátnádajai hívő: „Búsan sírnak a horvátnádajai harangok, siratják Máriát, az elnémult hangot. Hangot, melynek bársonya simogatta a lelkeket, megtette, amit halandó erejéből megtehet.”

„A dallam az ige engedelmes szolgálója, hogy az isteni üzenetet érzelmeinkben is magunkévá tegyük. Aki szeret, az énekel” – mondja Szent Ágoston.

Marinka reményeink szerint már Szent Cecília mennyei kórusában énekel a szeretet énekét. **[Pálfi Jenőné]**

A horvátnádajai templom, ahol Marinka kántornő 57 évig szolgálta szívvel-lélekkel Istent és a horvátnádajai egyházközséget

Isteni színjáték • Pokol

Dante Isteni színjátékát sokan a történelem egyik legnagyobb szerzőjének tartják. Az olasz diákoknak szinte mindent ezen a művön keresztül mutatnak meg, amit az irodalomról tudni kell. A középkor világképének összefoglalása, lehetőség arra, hogy a költő képzelete segítségével bejárjuk a túlvilág három helyszínét, a Poklot, a Purgatóriumot és a Mennysországot. Dante eredetileg *Szent Dalnak*, máshol egyszerűen *Commediának* nevezi (mert szomorúan kezdődik, de jól végződik), Boccaccio az „isteni” jelzővel illeti, a szó a 16. századtól a címben is megjelenik, Babits Mihály fordításában is szerepel.

Az utazó maga az író, Dante, aki élete delén, 1300 nagycsütörtök éjjelén indul el túlvilági utazására, és a húsvét utáni szerdán érkezik el a Paradicsomba. Dante ekkor 35 éves, Firenze priorja, aktívan részt vesz a politikai küzdelmekben, melyek során száműzik városából, s Ravennában talál majd menedékre. Talán ezért érzi magát az életben tévelygőnek, aki útmutatásra, segítségre szorul, ezért kapja a lehetőséget, hogy olyat tapasztaljon, amit élő ember még soha.

*„Az emberélet útjának felén
egy nagy sötétlő erdőbe jutottam,
mivel az igaz utat nem lelém.”*

A műben fontos szerepe van a jelképes hármas számnak (Atya-Fiú-Szentlélek; Pokol-Purgatórium-Paradicsom); a versszakok is háromsorosak, az egyes részek 33 énekből állnak, a bevezető énekkel együtt a költemény a teljességet kifejező 100 énekből áll.

A *Divina Commedia* legismertebb részlete a Pokol kapujának felirata:

*„Én rajtam jutsz a kinnal telt házba,
én rajtam át oda, hol nincs vigasság,
rajtam a kárhozott nép városába.*

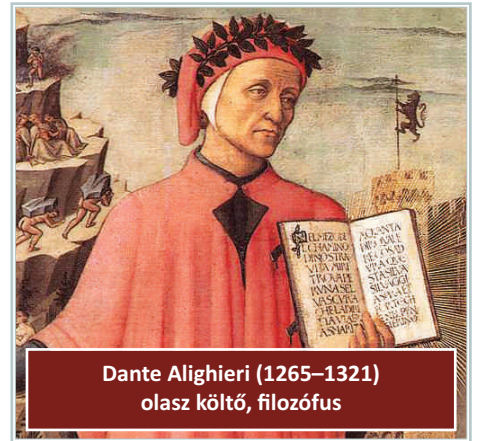
*Nagy Alkotóm vezette az igazság;
Isten hatalma emelt égi kénnyel,
az ő Szeretet és a fő Okosság.*

*Én nem vagyok egykorú semmi lénnel,
csupán örökökkel és örökké állok.*

*Ki itt belépsz, hagyj fel minden
reménnyel.”*

A feliratban a hatalom az Atyát jelenti, az okosság Jézust, a szeretet a Szentlelket. A Pokol Lucifer bukása után keletkezett, általa érvényesül az igazság, a világ egyensúlya.

Dante kalauza az ókori költő, Vergilius, vele járja be a tölcészerűen szűkülő köröket, amelyekben a bűnösöket látjuk olyan büntetésektől kínlódva, amelyek jelképesen kapcsolatban állnak a földi életükbe elkövetett bűnükkel. A szerelem bűnöseit folyton a szél űzi, ahogy őket egykor a vágy, a

Dante Alighieri (1265–1321)
olasz költő, filozófus

viszályt szítók ketté hasítva szenvednek, a jósok, varázslók, minthogy nagyon előre akartak tekinteni, itt kicsavart testtel folyton hátra néznek. A bűnök hierarchiájában a mértéktelenek, az eretnekek, erőszakosak, csalók és árulók követik egymást.

A legfőbb bűnösök azok, akik jötevőiket árulták el. A Pokol fenekén magát a sátánt látjuk jégbe fagyva, három fejjel. Három szájában Brutus és Cassius (Julius Caesar áruló, merénylő), illetve a Jézust eláruló Júdás.

*„És azt, ki elülső szájába hemperg,
fogánál jobban karma tépi, hátán
csontig olykor nyúzván a bűnös embert.*

*»Fenn akit legjobban gyötör a Sátán«
– szolt költőm – Júdás az Iskarióti.
Feje benn van, lába kilóg a száján.”*

Dante Krisztus feltámadásakor, húsvétvasárnap reggelén hagyja el a Poklot, hogy kísérőjével továbbhaladjon a Purgatórium felé. [Szauer Ágoston]

MOZAIKSZEMEK A SZOMBATHELYI SZENT MÁRTON-TEPLOM TÖRTÉNETÉBŐL

Aki Szent István pénzével indult a másvilágra

A 11. századi templomkert egyik sírjáról

Különleges jelentősége van annak a temetkezésnek, amely a Szent Márton-templom régészeti kutatása során, 1990 júliusában került feltárássra, a szentélyben húzott északi szelvényben, a kelheimi kőlapokból rakott padló alatt 229 cm mélyen. A sírban egy 9–12 év közötti fiúgyermek nyugodott, akinek testmagassága valaha úgy 122 cm körül lehetett. A fiatal halottat egykor egy nyugat-keleti tájolású, mindössze 40 cm széles sírgödörbe fektették. Koponyáját ugyan jobbra billenve találtuk, de arca eredetileg keletnek, a felkelő nap felé nézett, abba az irányba, ahonnan Krisztus újbóli eljövételét várták az itt elhantoltak.

A kis csontváz mellkasát és medencéjét később megbolygatták, amely beavatkozás elsősorban a váz jobb oldalán hagyott nyomot. Minderre akkor kerülhetett sor, amikor egy-két évtized múltán a zsúfolt templomkertben egy 44–51 év közötti nőt temettek föléje. Hogy ez a felnőtt családtagja, esetleg

édesanyja volt-e a korábban elhunyt fiatal fiúnak – genetikai vizsgálatok hiányában –, egyelőre nem tudjuk. Mindenesetre mindketten közvetlenül a Szent István korában épült templom szentélyfala mellett feküdtek, a temető egyik előkelő helyén.

A szóban forgó ifjút láthatóan hajdani viseletében engedték útjára, ráadásul nem is „üres zsebbel”! Jobb kezének egyik ujján hegyesedő végű ezüst gyűrűt viselt, ruháját pedig öv fogta össze. Ennek bal oldaláról egy fanyéllal ellátott egyélű kovácsolt vaskés lógott hüvelyében, mellette pedig tarsolya függött. Ez utóbbiban egy mára elpusztult aranyozott tárgy aranyozásának nyomai mellett egy ezüstérem pihent. Az érem első királyunk, Szent István „*Stephanus rex*” feliratú pénze volt, amelyet apósa II. Henrik bajor herceg regensburgi érméinek mintájára vertek. Érmképében egyenlőszárú kereszt látható, körülötte négy ékkel. A hátlapi felirat az előállítás helyére vonatkozik: „*Regia*

Civitas”, azaz magyarul „*királyi város*”, bár azt nem tudjuk pontosan, hogy ez Esztergomra vagy Székesfehérvárra vonatkozik. E pénzérmék kibocsájtását az 1020 körüli évekre tehetjük, ám széles körű elterjedésükkel azonban csak 1030 táján számolhatunk. Egykori értékük fél dénár, azaz egy obulus volt. Jó minőségű ezüstjüknek köszönhetően a környező országokban is hamar elterjedtek, ahol sok esetben utánzásuktól sem riadtak vissza.

Ásatásunk eme pénzleletének fontos keltező értéke van, hiszen az nemcsak magát a temetkezést keltezi nagyjából 1030–1040 tájára, hanem a később e sír fölé (ún. szuperpozícióban) emelt, íves szentélyű téglatemplom építésének idejét is pontosítja (régészeti szempontból „alulról” datálja) Szent László korára: pontosabban az 1080–1090-es évekre.

A másik lényeges dolog vele kapcsolatban, hogy e kis pénzdarab bizonyítja, még ez időben is élt az antik eredetű halotti obulusadás szokása. Az elhunytal adott érmét ugyanis a túlvilági révész béréül szánták, amiért az átviszi a halott lelkét az evilágot a másvilágtól elválasztó határfolyón.

Szent István király „*Stephanus rex*” feliratú pénze

[Kiss Gábor]

A vallásüldözés öt szakasza

A társadalmi élet elismert intézményét nem lehet egyik napról a másikra lejáratni és meggyűlöltetni. Érdeemes tudatosítanunk e folyamat jellemző fázisait.

1. Sztereotípiák kialakítása

A célcsoport egyes tagjainak valamely jellemzőjét kiválasztják és az egész közösségre általánosítják. Vagyis töredéknyi mintavétel alapján alakítanak ki leegyszerűsített, általános képet a célcsoportról. Az elmúlt évtizedek során kialakított sztereotípiák szerint a bibliai keresztények ostobák, tudományellenesek, képmutatók, önteltek. A katolikusokra különösen „jellemző” a szexualitásellenesség és a neurotikus bűntudat. A Katolikus Egyház nőellenes, ókonzeratív, diktatórikus, a klérus elfojtja nemiségét, homoszexuális vagy pedofil. Összességében a keresztények lehangoltak, unalmasak, elmaradtak; a babonás múltban megrekedt, nevetséges vagy éppen tragikus társaság, akik képtelenek levetni a hit béklyóit. Ha nem is mindenki teszi ugyanannyira magáévá ezeket az általánosításokat, e motívumok vissza-visszatérnek. A sztereotípiák nyomán kialakuló légkör képezi a következő fázis alapját.

2. A célcsoport rágalmozása

A sztereotipizálás egyre intenzívebbé válik, majd a célcsoportot bűnökkel

kezdik vádolni. A katolikusokat és a keresztényeket, akik nem állnak be a kor szellem diktálta sorba, szüklátókörtűnek, intoleránsnak, gyűlölködőnek, bigottnak, igazságtalannak, az emberi méltóságra és szabadságra veszélyesnek, homofóbnak, reakciónak, rosszindulatúnak bélyegzik. Ebben a beállításban az egész egyháztörténelem alig több, mint zsarnokság és elnyomás: kereszties háborúk, inkvizíció, tudományellenesség, Galilei-per. Ugyan ki törődik azzal, hogy az Egyház egyetemeket, kórházakat alapított, pártfogolta a művészeteket és az evangélium hirdetésével rendet és civilizációt teremtett a Római Birodalom hanyatlásának barbár korszakában? A sztereotipizálás minderről hallani sem akar, vagy ha mégis, bármi másnak hajlandó tulajdonítani, csak az Egyháznak és a hitnek nem. Mindez jogosnak tűnő felháborodást kelt a hívőkkel szemben, és elfogadhatóvá teszi a katolikus- és keresztényellenes viselkedést.

3. A célcsoport társadalmi szerepének marginalizálása

Miután kialakult a (téves) közfelfogás, hogy az Egyház és a hit rossz, sőt veszélyezteti az emberi méltóságot és a szabadságot, a következő fázisban igyekeznek kiszorítani az Egyházat a közéletből. A szekularizált társadalom többségének nem kell a hit. A templom falai közt megtűrik a vallási tevékenységet, a közéletben azonban nem. Egyre kevésbé tolerálják, ha valaki nyilvánosan megemlíti Isten nevét, imádkozik, vagy bármilyen politikai kérdéssel összefüggésbe hozza a hitét. Eltűntetik a betlehemet, a karácsonyfát. Jézus nevét ki sem szabad ejteni. Homoszexuális aktivisták osztohatnak óvszert a középiskolák előtt, a keresztényeknek azonban jobb, ha távol tartják magukat: Bibliának, keresztény szórólapoknak nincs helyük az iskolákban, hiszen Egyház és állam szétválasztása, ugyebár...

4. A célcsoport kriminalizálása

Ebben a fázisban mind több jogi eljárás indul az Egyház és keresztények ellen. Az Egyesült Államokban számos esetben próbálnak katolikus kórházakat jogi úton az abortusz népszerűsítésére vagy abortív fogamzásgátlók alkalmazására kényszeríteni. A Katolikus Karitászt több szervezetének tevékenységét betiltották, amiért egynemű pároknak nem adtak örökbe gyermeket. Több szövetségi államban jogi következményekkel járt, hogy valamely végzős diák búcsúbeszédében Isten vagy Jézus nevét említette. Noha a hit kriminalizálására irányuló törekvéseket a bíróság sok esetben elutasítja, az ilyen eljárások egyre gyakoribbak. Mindez a vallásszabadság gyors eróziójának kezdetét jelzi.

5. A célcsoport nyílt üldözése

Ha a meglévő tendencia folytatódik, meglehet, hogy a keresztényeknek, elsősorban az egyházi vezetőknek hamarosan pénz- és börtönbüntetéseket kell elszenvedniük. Kanadában és egyes európai országokban már vannak példák arra, hogy katolikus egyházi személyeket letartóztattak és gyűlölet-bűncselekménnyel vádoltak azért, mert a homoszexuális tevékenységgel kapcsolatos egyházi tanításról prédikáltak. Az Egyesült Államokban erősebben védik a szólásszabadságot, de a fenti példából látható, hogy a vallásszabadság gyorsan erodálódik. Számos egyházmegye igen sok időt kénytelen bíróságokon tölteni alapvető vallásszabadsága védelmében. A távlat: megpróbáltatások, perek, bírságok, börtön. Valószínűtlen? Riogatás? Nos, egyes nyugati országokban az első négy fázis már megvalósult. Szeretnénk optimisták maradni, de úgy tűnik, a helyzet érik. Mindenki maga ítélje meg.

[Forrás: Msgr. Charles Pope, Washingtoni Főegyházmege • Magyar Kurír]

Elhunyt Giuseppe Berton atya, a Sierra Leone-i gyermekkatonák apostola

Berton atya 1932. február 5-én született Marosticában, Olaszországban, és 2013. június 25-én hunyt el a szintén olaszországi Parmában. Az atya 1973-tól csaknem haláláig Sierra Leonében élt és dolgozott, és előbb a makeni egyházmegyében, majd a fővárosban, Freetownban teljesített szolgálatot.

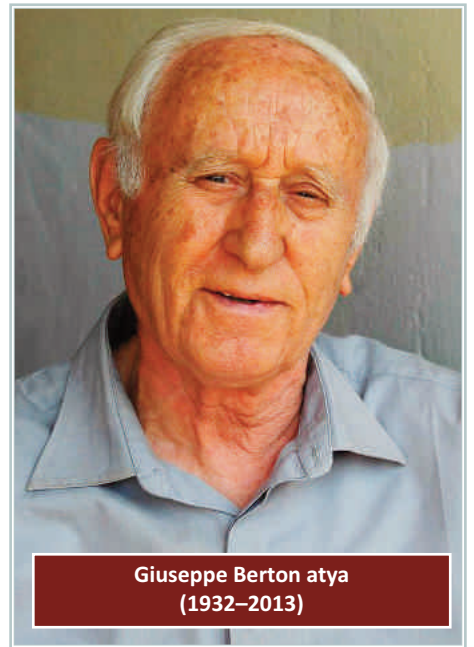
Asierra leonei polgárháború alatt (1992–2000) többször is elrabolták a felkelők, akik gyerekeket is harcba kényszerítettek. Amelyik gyerek megpróbált ellenállni, azt megcsonkították, vagy mindenféle egyéb erőszakot hajtottak végre rajta. Ezt látván Berton atya olyan projektekbe kezdett, melyek célja a gyermekkatonák kimentése és a társadalomba való visszailleszkedésének segítése volt.

2001-ben Kofi Annan ENSZ főtítkárszemélyesen találkozott Berton atyával, és meglátogatta a Freetown melletti Kissyben működő rehabilitációs központját. E látogatást követően Giuseppe Bertont többször is meghívták, hogy mint rehabilitációs szakértő tartson előadást különböző nemzetközi konferenciákon, így sokak figyelmét fel tudta hívni a problémára.

Alapítója volt a Family Homes Movement-nek, (FHM, Sierra Leone, 1985), ez egy mozgalom, amelynek fő célja,

hogy megszerezze a szülői gondozást és oktatást a gyermekek számára. A polgárháború idején Berton atya és FHM több mint 3000 gyermekkatonát megmentett. *„Évekkel ezelőtt megalapítottuk a fiatalok védelmét szolgáló bizottságot – emlékszik vissza –, én azt a feladatot kaptam, hogy kapcsolatba lépjek a hatóságokkal, hogy regisztrálják a gyerekeket, legyen személyazonosságuk.”* Megpróbálta rekonstruálni a család származási helyét, hogy ezzel is megalapozza a fiatalok normális életét. Több mint 1300 gyermeket sikerült elhelyeznie nevelőszülőknél.

Berton atya sokak meglepetésére egy régi hotelben iskolát nyitott. Az iskola nagyon fontos, az írni-olvasni tudás a jövő záloga. Egy a Fides hírügynökségnek 2004-ben adott interjújában Giuseppe Berton elmondta, hogy a legnagyobb feladat e gyermekek identitásának újjáépítése. *„Hiába ugrották át a pszichés fejlődés egyes állomásait, mégis-*

Giuseppe Berton atya
(1932–2013)

csak gyerekekről van szó, akik borzalmas dolgokat éltek át a polgárháború alatt. Ráadásul mivel részt vettek az országot tönkretévő erőszakban, a polgári lakosság nem mindig fogadja vissza őket, és nem segíti, hogy becsületes egzisztenciát teremtsenek maguknak.”

[Salamon Viktória]

Ludwig van Beethoven (1770–1827)
német zeneszerző

Tisztelni a természet alkotóját

Itt a természet szépségei között szüretetek órákon át üldögelni. Érzékeim elmerülnek a természet alkotásainak szemlélésében. Itt nem fődí el előlem a napfényt az emberalkotta tető, a kék ég az egyetlen, végtelen, nagyszerű boltzat. Ha esténként az eget szemlélem és nézem a pályájukon örök szabályossággal mozgó fényes égitesteket, a napokat, a földeket, amelyek annyi millió mérföldnyire vannak felettem, akkor lelkem felszáll mindezeket túl az ősforráshoz, ahonnan minden teremtett dolog származik.

Ha ezután megkísérlem, hogy felcsigázott érzelmeimnek hangokban adjak kifejezést, akkor csalódást érzek magamban. Ilyenkor érzem, hogy nincs halandó, aki hanggal, színnel vagy véssővel alakot tudna adni azoknak a mennyei képeknek, amelyeket az így felkeltett képzelet egy-egy szerencsés órában megsejtet.

Igen, onnan felülről kell kiindulnia mindennek, ami a szívet fölemeli! Másként az ember csak kottát és testet alkot lélek nélkül. Nincs e igazam?

A léleknek fölfelé kell törekednie a forráshoz, melyből fakadt és csak állhatatos munkálkodással tisztelheti a teremtmény a végtelen természet alkotóját s fenntartóját.

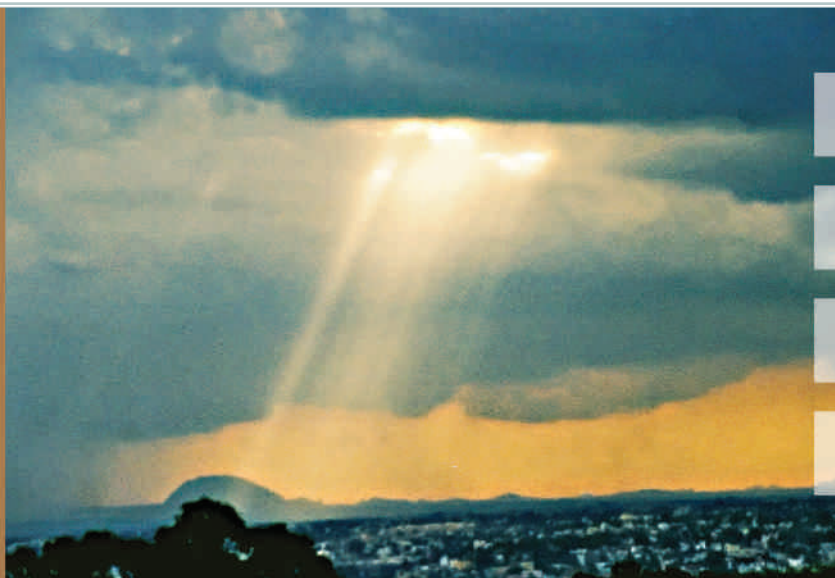
[Beethoven]

A Szombathelyi Katolikus
Egyetemi Lelkészség

EGYETEMISTA TÁBORT

szervez

A MARTINEUM FELNŐTTKÉPZŐ AKADÉMIÁN

2013. augusztus 28-31.
között keresztény
egyetemistáknak és
főiskolásoknak!

A tábor egyszerre lelki és
szabadidős program,
találkozási lehetőség
Istennel és egymással.

Amivel várunk:
beszélgetés, előadás, film,
sport, szentmise, latin est,
ki mit tud,
akadályverseny...

Részvételi díj szállással és
teljes ellátással: **5.000.- Ft**

Jelentkezési határidő:
2013. augusztus 15.

Jelentkezni az alábbi elérhetőségeken lehet:
MARTINEUM FELNŐTTKÉPZŐ AKADÉMIA;
9700 Szombathely, Karmelita u. 1. Pf. 211. , Tel. 94/514-354
vagy e-mailen: markovits@martineum.hu
Programfelelős: B. Markovits Eszter

Kemény idők

11. rész – Dániel próféta

A próféta, görögül prophétész, latinul propheta szó jelentése: Istentől meghívott, az ő akaratát közvetítő személy, hírnök, szóvivő, beszélő. A szó a görög prophanai, „valakinek a színe előtt szólni, valaki helyett szólni” szóból származik. Jelen rovatunk célja az, hogy bemutassunk néhány ószövetségi prófétát, munkásságukat és legfontosabb jövődéseiket.

Dániel neve ritkán fordul elő a Bibliában. Dánielhez vezethető vissza, aki az ókor egy népi hőse, ismerős bölcsességéről és igazságosságáról. Ezekiel prófétánál szerepel, Jób mellett (Ez 14,14), és lassan-lassan az idegenben élő igaz zsidó példaképe lett. Dániel vagy Dániel jelentése: „Isten a bíró”. Dániel könyve Kr. e. 200–150 között keletkezett, ebben az időben Jeruzsálem és az egész tartomány hellenista (görög) uralom alatt állt. Antiochus Epifanész kirabolta és megszenteltelenítette a templomot, erőszakkal bevezette a pogány szertartásokat, üldözte a zsidókat.

Emlékezés a múltra

A könyv szerzője, hogy segítse olvasóit a nehéz idők során a helytállásban és a tisztánlátásban, elbeszél egy sor eseményt Dániel életéből a négyszáz évvel korábbi babiloni fogság idejéből. Dániel és három társa a fogságba hurcolt izraeliták közül Nabukodonozor udvarában hűek maradnak hitükhöz, visszautasítják a király ételeit, de felülmúlják bölcsességben a birodalom mágusait és álomfejtőit (Dán 1). Nabukodonozor egy nap titokzatos álmot látott: egy aranyból, ezüstből és bronzból készült nagy szobrot, amelynek lába agyagból volt, de egy olyan kő zúzta össze, amelyet nem emberi kéz indított el. Babilon álomfejtői nem tudják megfejteni a király álmát. Dániel megfejti az álmot: a szobor négy alkotóeleme négy birodalmat jelképez. Ezek eltűnnek, hogy helyet adjanak egy örök királyságnak (Dán 2). A király egy másik aranyból készült szobrot állíttatott és megparancsolta, hogy mindenki azt imádja. Dániel és társai ezt megtagad-

ták, ezért tüzes kemencébe vetették őket. Isten azonban kimentette őket, a király pedig elismeri a Magasságos Istent (Dán 3).

Baltazár, Nabukodonozor fia lakomát rendez. A lakoma alkalmával egy titokzatos kéz három szót ír a falra. Dániel megfejti az írást, és megmondja a király halálát (Dán 5). Dárius perzsa király lép a színre. Azt kívánja, hogy az egész birodalomban őt imádják. Dániel ezt megtagadja, ezért az oroszlánok vermébe vetik, de Isten megszabadítja. A király erre megtér (Dán 6).

Dániel cselekedetének pozitív mérlege, hogy a nehéz helyzetben bátorságot tudott adni az üldözötteknek a Kr. e. 2. században.

Félelmetes látomás, de nyitva a jövőre

Dániel könyvének 7. fejezetben található ezek a gondolatok, amely a könyv kulcsát jelentik. Dániel fekvőhelyén négy hatalmas vadállatot lát, amelyek a tengerből jönnek elő: az első sas szárnyú oroszlánra hasonlít, a második medvére, amelynek szájában, a fogai között három borda látható. A harmadik párducra hasonlít, hátán négy szárny van, a negyediknek pedig félelmetes és rettenetes vas fogai vannak és tíz szarva. Közülük az egyiknek ember-szeme van és fennhézóan beszél. (Ezek a félelmetes és idegen állatok azokra emlékeztetnek, amelyek a régi templomokban voltak).

Dániel megrémül. A látomás azonban folytatódik: „egyszer csak trónokat állítottak fel, és az Ősöreg leült”. (Így is lehetne fordítani: a „Történelem Ura”). Trónja lobogó lángból volt. Ezerszer

Dániel az oroszlánok vermében

ezren szolgáltak neki, és tízezerszer tízezeren álltak előtte. Ítéletet tartottak, s íme az ég felhőin valaki közeledik. Olyan volt, mint az Emberfia. Amikor az Ősöreghez ért, színe elé vezették. Hatalmat, méltóságot adott neki. Minden nép és nemzet szolgál neki. Uralmának nem lesz vége. Dániel nem értette meg a látomást és felvilágosítást kér róla, amely a következő: az első vadállat Babilon, a második a médek királysága, a harmadik a perzsáké és a negyedik a görögöké. A kis szarv az üldöző Antiochus Epifanészt jelképezi. Az Emberfia a Magasságbeli szentjelenek népét jelenti, vagyis minket.

A fiatal Dániel

A következő fejezetek látomásai számos történeti eseményt jelentenek. Dániel könyvével a világ története belép a Bibliába. Végül a könyv két hozzáadott elbeszéléssel zárul. Az egyik Zsuzsanna tisztaságára vonatkozik, akit hazug módon rágalmazott meg két öreg bíró (Dán 13,1-64). Egy fiatalember jelenik meg, megmenti az ártatlan Zsuzsannát és ítéletet tart a bírók felett. A fiatalembert Dánielnek hívják, „Isten a bíró” (Dán 13,44). **[Dr. Gyürki László]**

A Szentatya augusztus havi imaszándékai

Általános szándék (Szülők és nevelők):

Hogy a szülők és nevelők segítsék az új nemzedékeket, hogy becsületes lelkiismerettel és elvekhez hű élettel növekedjenek.

Missziós szándék (Az Egyház Afrikában):

Hogy az afrikai földrész részegyházai, az evangéliumhirdetéshez hűségesen, előmozdítsák a béke és az igazságosság építését.

Martinus zarándoklat Budapestre

A Martinus Kiadó és a Gratis Cégcsoport **2013. szeptember 28-án**, szombaton autóbuzos zarándoklatot szervez Budapestre. A zarándokok 4.30-kor indulnak Zalaegerszegről, a pláza parkolójából. A busz 5.15-kor érkezik Szombathelyre, a Székesegyház előtti térre, ahol a szombathelyi és környékbeli hívek csatlakozhatnak. A Szombathelyen felszállók csatlakozása után folyamatos utazás Budapestre. A fővárosban először a Szent István-bazilikát – Szent Jobb-kápolna, kilátó – keresik fel a zarándokok.

A bazilika megtekintése után a Margitszigetre látogatunk. Séta és az ebéd elfogyasztása (otthonról hozott hideg étel) után lehetőség szerint felkeressük a sziget nevezetességeit, az egykori domonkos kolostor romjait és a Szent Mihály-kápolnát is. A délután további részében az Országházba látogatunk. A séta során az épület főlépcsőjét, a kupolatermet, a Szent Koronát és a koronázási jelvényeket, az északi társalgót, illetve a felsőházi üléstermet tekintjük meg.

A zarándoklat lelki vezetője Kürnyek Róbert atya, havilapunk főszerkesztője és a zalaegerszegi Szűz Mária Szepültelen Szíve Plébánia plébánosa lesz. A zarándoklat alkalmával szentmisén is részt vesznek a zarándokok.

A részvételi díj 9500 Ft, amely ár tartalmazza az utazás teljes költségét és a belépőjegyek összegét is. Mivel csak egy autóbuzos indul, túljelentkezés esetén sajnos nem tudunk több résztvevőt regisztrálni.

Jelentkezési határidő: 2013. szeptember 10.

A zalaegerszegi és környékbeli hívek a Gratis Cégcsoportnál jelentkezhetnek: 8900 Zalaegerszeg, Mártírok útja 22. • Telefon: 92/320-303. A szombathelyi és környékbeli zarándokok pedig a Martinus Könyvesboltban: 9700 Szombathely, Berzsényi Dániel tér 3. • Telefon: 94/513-191.

A Gratis Cégcsoport engedélyszáma: **R01254/1995/1999**

MARIAZELLI ZARÁNDOKVONAT szeptember 28-29.

Szeretettel hívok mindenkit Mariazellbe, a Hit Évében meghirdetett jubileumi vonatos zarándoklatunkra. A zarándoklat fővédnöke Áder János köztársasági elnök. A mariazelli zarándokvonat szeptember 28-án, reggel 5 órakor indul a Budapest-Nyugati pályaudvarról. Megáll Tatabányán, Győrben, Csornán, Sopronban, ahová Szombathelyről és környékéről autóbuszokkal csatlakozhatnak a zarándokok. A hitben való megerősödést és megújulást szolgálják az út alatti lelki programok, az ünnepi szentmise, a keresztút és az esti körmenet is.

650 évvel ezelőtt Nagy Lajos királyunk zarándokolt el Mariazellbe, majd adományából új templom épült. Az azóta ott kiáradó számtalan kegyelemért és hitünk ajándékáért hálát adni indulunk mi is.

Zarándokoljunk együtt!

Veres András szombathelyi megyéspüspök

Részvételi díj: 16.990 Ft

Tartalmazza a vonatos utazás költségét (II. oszt. termes kocsikban), a helyi autóbuzos szállítást Mariazellbe és vissza, a zarándokfüzetet, a programok szervezését az utazások ideje alatt is, valamint a szervezett csoportkísérést.

Autóbuzos csatlakozási lehetőség: 28-án, reggel 6.30-kor Szombathelyről és környékéről a buszok ingyenesen Sopronba és onnan visszaszállítják a zarándokokat.

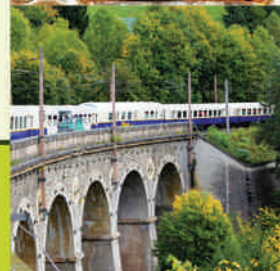
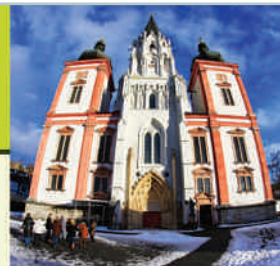
Családi kedvezmény: a 18 év alatti fiatalok részvételi díja 7.490 Ft. (Tartalmazza a biztosítást is!)

Részletes program és jelentkezés: +3620 565 3258 www.missziotours.hu

MISSZIÓ TOURS UTAZÁSI IRODA

"Jót s jót!"

Martinus
a Szombathelyi Egyházmegye havilapja

Főszerkesztő: Kürnyek Róbert • **Főszerkesztő-helyettes:** Ipacs Bence • **Szerkesztők:** Csuti-Mátyás Zsófia, Déri Péter, Horváth István Sándor, H. Pezenhófer Brigitta, Salamon Viktória, Teklits Tamás • **Nyomdai kivitelezés:** Premier Nyomda Kft. (1117 Budapest, Budafoki út 64.) • **Felelős vezető:** Hlinka Zsolt • **Megrendelés száma:** 73171/2 • 2013. július • **Kiadó:** Martinus Könyv- és Folyóirat Kiadó (9700 Szombathely, Berzsényi Dániel tér 3.) • Telefon: 94/513-191 • E-mail: info@martinuskiado.hu • Internet: www.martinuskiado.hu • **Felelős kiadó:** Teklits Tamás igazgató • **ISSN 2060-145X** • Az újságban található cikkek a forrás megjelölésével szabadon felhasználhatók.